

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
2.Bhar.97/2024/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a 2024. szeptember hó 3. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A testi sértés bűntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2024. január hó 18. napján kelt 21.Bf.8487/2023/13. számú ítéletét helybenhagyja.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokon eljáró Budai Központi Kerületi Bíróság a 2023. február 15. napján kihirdetett 22.B.222/2022/41. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat az ellene a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés c) pontja szerint minősülő testi sértés bűntette miatt emelt vád alól felmentette. Rendelkezett a bűnjelről és megállapította, hogy az eljárás során felmerült bünygyi költséget az állam terhén maradt.

[2] A határozat ellen az ügyészség jelentett be fellebbezést a vádlott terhére a bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében.

[3] A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 2024. január 18. napján tartott tárgyaláson meghozott 21.Bf.8487/2023/13. számú ítéletével az elsőfokú határozatot megváltoztatta, a vádlottat bűnösnek mondta ki testi sértés bűntettében (Btk. 164. § (1) és (3) bekezdés), ezért őt 2 évre próbára bocsátotta és kötelezte a vádlottat az elsőfokú eljárás során felmerült bünygyi költség megfizetésére.

[4] A másodfokú ítélet ellen a vádlott védője útján jelentett be fellebbezést a bűncselekmény vádjá alóli felmentés érdekében. Az ügyész nem élt jogorvoslattal.

[5] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.108/2024/3. számú átiratában a fellebbezést alaptalannak tartva tanácsülésen a másodfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

[6] Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályok megtartásával lefolytatott bizonyítási eljárás során igyekezett eleget tenni ügyfelderítési kötelezettségének, ennek ellenére a bizonyítás nem volt teljes, így részben megalapozatlanul állapította meg a tényállást, nem vont minden bizonyítékot értékelési körébe és téves jogkövetkeztetést vont le, amikor úgy ítélte meg, hogy a sértett sérülését nem a vádlott okozta.

[7] Az ítélet indokolása ellentmondásos.

[8] A törvényszék a perrendi szabályok megtartásával, az ügyészi indítványnak helyt adva tárgyalást tűzött ki, a tényállást, annak módosításával tette megalapozottá. Indokolási kötelezettségének eleget téve foglalkozott a kerületi bíróság indokolásának hiányosságával, ellentmondásosságával és a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, a cselekmény törvényesen minősítette, az alkalmazott jogkövetkezmény igazodik az elkövetés körülményeihez, a cselekmény tárgyi súlyához és a büntetés kiszabása során irányadó körülményekhez.

[9] A vádlott és védője fellebbezésének közös írásbeli indokolásában elsődlegesen a másodfokú ítélet megalapozatlanságának kiküszöbölése után annak megváltoztatására és felmentésre, másodlagosan a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére és a bíróságon bíróság új eljárás lefolytatását lefolytatására tett indítványt.

[10] Álláspontjuk szerint a másodfokú bíróság a tényállást részben helytelenül egészítette ki, majd abból téves jogi következtetést vont le, ezzel az ítélet megalapozatlanná vált.

[11] A másodfokú bíróság szerint az elsőfokú bíróság több iratellenes megállapítást tett, így tanú1 és tanú2 tanú tanúvallomását illetően, ezentúl a felülvizsgálat során a bizonyítékok közül kirekesztette a szülői felügyeletre és kapcsolattartással vonatkozó per során a vádlott, a sértett és tanú2 tekintetében készült igazságügyi pszichológus szakértői véleményt és a Budai Központi Kerületi Bíróság 17.P. XI.30.524/2020. számú polgári ügyében hozott nem jogerős ítéletében foglaltakat. Utóbbiak közül az egyik leglényegesebb az ott igazságügyi pszichológus szakértőként eljáró szakértő által a feltáró beszélgetés keretében rögzített sértetti előadás.

[12] A beadvány sérelmezte, hogy a sértettnek a büntetőeljárás során a bírósághoz intézett levelét a másodfokú bíróság nem értékelte, holott abból jól látható, hogy a sértettnek a vádlott elítéléséhez egyéb okból fontos érdeke fűződik.

[13] A tanúvallomás értékelése során a másodfokú bíróság azokat egyoldalúan, csak a sértett oldaláról fogadta el igaznak, holott a sértett és fia érintettségét, elfogultságát különös gonddal kellett volna vizsgálni, utóbbi vallomásában szereplő ellentmondások a szavahihetőségét is megkérdőjelezzik.

[14] Az orvosszakértői vélemény értékelése során a másodfokú bíróság kész tényként és megcáfolhatatlan bizonyítékként tekint az abban foglaltakra, holott a vélemény kétséget kizáróan megállapítást nem tartalmaz. Valóban szerepel benne, hogy a sérülés

történhetett a sértett által megfogalmazott módon is, a vélemény azonban a másként történés lehetőségét sem zárja ki. Emiatt a vélemény kétséget kizáró bizonyítékként nem értékelhető, csak abban az esetben, ha az további bizonyítékokkal együttesen értékelve zárt logikai láncot alkot.

[15] Hivatkozott arra is, hogy a szakértői vélemény nem értékeli a látlet adatait, amely a borda körül semmiféle külsérelmi nyomot nem ír le, azaz ilyet nem észlelt. Az, hogy a bordák körül külsérelmi nyom nem volt található a sérülést, mint a bűncselekmény eredményét kérdőjelezi meg.

[16] A másodfokú bíróság hibát követett el továbbá a vádlott, a sértett és a tanúk viszonyának, továbbá a sértett és a családtagok feltételezett cselekmény utáni viselkedése értékelése körében is.

[17] A védelem szerint a vádlott által csatolt hangfelvétel értékelését illetően fontos tény, hogy azt nem az összetűzés időpontjában, hanem egy órával később készült, és a gyermek korát és képességét is figyelembe véve abból nem vonható le az a következtetés, hogy a gyermek kifejezett vádlotti ütés látott.

[18] A védelmi álláspont szerint összességében a másodfokú sor bíróság tévedett akkor, amikor a vádlott semmivel alá nem támasztott tagadására hivatkozik, tekintettel arra vádlottnak nem feladata, hogy a bűncselekmény elkövetésének tagadását is alátámassza.

[19] Súlyos hibát vétett, amikor a polgári per anyagát az eljárásból kizárta és a vádlott tagadásával szemben teljes egészében a nyilvánvalóan elfogult tanúk vallomásának adott hitelt. A másodfokú bíróság nem foglalkozott a tanúk vallomásának eltéréseivel és nem értékelte a sértett és családja cselekvőségét, illetve annak elmaradását.

[20] Az orvosszakértői vélemény nem kétséget kizáró bizonyíték, az, hogy az orvosszakértő kizárta a vádlott által felvetett lehetőséget nem jelenti a vádlott védekezésének megdőlését, hiszen a visszacsapódásos sérülés a részéről pusztán feltételezés volt.

[21] A látlet alátámasztja az elsőfokú ítélet azon megállapítását, hogy a sértett sérülései nem keletkezhetek egyazon alkalommal, végül a szakértői vélemény nem tartalmaz megállapítást a sérülés esetleges korábbi keletkezésére és a sértett esetleges csonttrikulására sem.

[22] Mindezek alapján a megalapozatlan ítélet nem lehet alkalmas az elsőfokú ítélet megváltoztatására és a korábban felmentett vádlott bűnösségének megállapítására.

[23] Amennyiben a megalapozatlanság nem kiküszöbölhető, úgy az indítványozta, hogy az ítéltábla a másodfokú ítélet hatályon kívül helyezése mellett írja elő a törvényszék részére a védő indítványában szereplő kérdésekre igazságügyi orvosszakértői vélemény kiegészítését és az elsőfokú eljárásban beszerzett polgári eljárás anyagának eljárás anyagává tételét, majd annak megfelelő értékelését.

[24] A büntetőügyben harmadfokon eljáró ítéltábla a Be. 620. § (1) alapján alkalmazandó Be. 621. § (2) alapján a bejelentett vádlotti fellebbezést tanácsulésen bírálta el, mert az arra jogosultak nyilvános ülés kitűzését nem indítványozták és azt a bíróság sem látta indokoltnak.

[25] Az ítéltábla elsődlegesen másodfellebbezés joghatályosságát vizsgálta, akként, hogy alkalmas-e a harmadfokú eljárás megindítására.

[26] A Be. 615. § (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság ítélete ellen fellebbezésnek van helye a harmadfokú bírósághoz a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróságéval ellentétes döntés esetén.

[27] A Be. 615. § (2) bekezdés a) pontja alapján ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság az elsőfokon felmentett vádlott bűnösségét állapította meg.

[28] A Be. 615. § (3) bekezdés szerint a fellebbezés sérelmezheti az ellentétes döntést.

[29] Jelen esetben a fenti törvényi előfeltételek teljesültek, mert a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság felmentő rendelkezését megváltoztatta és a vádlott bűnösségét kimondta, ekként az ellentétes döntést támadó, a felmentést célzó fellebbezés joghatályosan nyitotta meg a harmadfokú eljárás.

[30] Az ítéltábla a felülbírálat során a Be. 618. § (1) a) pont aa) alpont értelmében a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését, az ab) alpont szerint azon rendelkezését, melyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntések összefüggő felülbírálata eredményezett és a b) pontnak megfelelően az első- és másodfokú bírósági eljárást arra tekintet nélkül bírálja felül, hogy ki milyen okból fellebbezett.

[31] A harmadfokon eljáró ítéltábla az eljárási szabályok vizsgálata során nem észlelt a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt abszolút eljárási szabálysértést, továbbá bármely egyéb olyan a Be. 618. § (1) bekezdés b) pontja szerinti szabálysértést, amely a bíróságok ítéleteinek a Be. 625. § (2) bekezdés a) pont vagy a (3) bekezdésben előírt hatályon kívül helyezését indokolná.

[32] A törvényszék helytállóan ismerte fel, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés b), c) és d) pontjaira figyelemmel részben megalapozatlan, mert a tényállás részben felderítetlen, a megállapított tényállás részben ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, továbbá az elsőfokú bíróság megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

[33] A tényállás részbeni megalapozatlanságát a Be. 599. § (2) bekezdés a) pontjában biztosított jogkörében a felvett bizonyítás, az ügyiratok tartalma és ténybeli következtetés alapján helytállóan helyesbítette, egészítette ki.

[34] A másodfokú eljárás során felvett bizonyítás anyaga, továbbá az elsőfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás nyomán keletkezett ügyiratok tartalma, és ténybeli következtetés alapján a Be. 593. § (1) bekezdés c) pontja alapján az elsőfokú ítéletétől eltérő tényállást állapított meg.

[35] Az ítéltábla a felülbírálat körében megállapította, hogy a másodfokú bíróság által helyesbített tényállás logikus, tényszerű, összhangban áll az iratok és a felvett bizonyítás tartalmával, téves ténybeli következtetést nem tartalmaz, ezért azt a Be. 619. § (1) alapján harmadfokú eljárásban is irányadónak tekintette.

[36] Mindezek alapján - szemben a védői állásponttal - fel sem merült a másodfokú ítélet megalapozatlanságának kiküszöbölése, ezért alaptalan a Be. 625. § (4) bekezdés szerinti hatályon kívül helyezésre alapozott védői indítvány.

[37] Hibátlan a törvényszék érvelése, miszerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok nem kellően alapos értékeléséből tévesen vont következtetést arra, hogy a sértett sérülését nem a vádlott okozta.

[38] Alappal mutatott rá, hogy a kerületi bíróság a tanúvallomások ismertetése körében tett több iratellenes megállapításra, a vádlott és a sértett viszonyának értékelése, továbbá a sértett és a tanúk konfliktus utáni viselkedése alapján a tanúk szavahihetőségére vont következtetései nem helytállóak, és nem feleltethetők meg a rendelkezésre álló objektív bizonyítékoknak sem.

[39] E körben külön kiemelés érdemel a másodfokú tárgyaláson meghallgatott hangfelvétel teljes anyaga, továbbá a szerzett orvosi látlet és szakértői vélemény. A másodfokú bíróság helyesen hivatkozott arra, hogy a hangfelvétel igazolja, hogy a konfliktus során a sértett sérülést szenvedett el, és a szerzett orvosi látlet és vélemény a sérülés sértett által előadott keletkezési módját is igazolta.

[40] Szemben a védői állásponttal annak nincs jelentősége, hogy a felvétel a sérülést követő időpontban készült.

[41] A védői érveléssel ellentétben a törvényszék a szakértői véleményre nem mint kétséget kizáró bizonyítékra hivatkozott, hanem az abban foglaltakat összevetve az egyéb rendelkezésre álló bizonyítékokkal állapította meg a vádlott konkrét cselekvőségét.

[42] A védői fellebbezésben hivatkozott okkal ellentétben nincs jelentősége annak, hogy a látlet a bordakörüli területen nem ír le haematómát, az eljáró orvosszakértő ugyanis e látlet birtokában - és a külsérelmi nyom hiányában - írásban mindkét alkalommal

valószínűsítette, hogy a sértett bordatöréseit az által elmondott módon, az elkövetéskor történt esemény során szenvedte el.

[43] Az orvosszakértői véleményben szereplő azon megállapításoknak, hogy a vádban írt elkövetési idő az közel eső, egy esetleges korábbi sérülésre, illetve a sértett kóros mértékű ásványi anyag csökkenésére utalás az orvos iratokban nem szerepel, a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok alapján nincs jelentősége.

[44] Helytálló érveléssel rekesztette ki a törvényszék a bizonyítékok köréből a polgári ügyben keletkezett iratok tartalmát, sem az abban, sem a védelem által hivatkozott, a sértetti levelekben foglaltaknak nincs relevanciája az ügy eldöntése szempontjából.

[45] Hozzáteendő, hogy a fellebbezésben jelzett, a szakértői „feltáró elbeszélgetés” tartalma a sértett nyilatkozataként a büntetőügyben fel sem használható bizonyítékként.

[46] Az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék összességében a rendelkezésre álló valamennyi bizonyítékot teljeskörűen értékelve és egymással összevetve helytállóan állapította meg, hogy a bizonyítékok a vádlott általi elkövetést illetően zárt láncolatot alkotnak, cselekvőségével kapcsolatban ésszerű kétely nem merült fel.

[47] A másodfokú bíróság részletes és helyes indokolással fejtette ki határozatában, hogy az általa módosított és kiegészített tényállás alapján a vádlott terhére rótt bűncselekmény miatt miért állapítható meg, és helytállóan változtatta meg a bűnösség bizonyítottság hiányára vont téves jogi következtetést is.

[48] Az irányadó tényállás alapján a vádlott bűnösségének megállapítása a Btk. 164.§ (1) és (3) bekezdés szerinti testi sértés büntetében törvényes.

[49] Mindezek szerint az elítélésben megnyilvánuló ellentétes döntést támadó védelmi fellebbezés nem volt alapos.

[50] A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket a másodfokú bíróság teljeskörűen feltárta és a vádlottal szemben a büntetés céljának elérésére alkalmas, a büntetés kiszabási elvekkel összhangban álló tetterányos és méltányos joghátrányt alkalmazott.

[51] A másodfokú ítélet egyéb, a bűnjelre és bűnügyi költségre rendelkezései megfelelnek a törvénynek.

[52] A kifejtettekre tekintettel a vádlotti fellebbezés alaptalansága miatt a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 623. § alapján - figyelemmel a Be. 617. § szerint alkalmazandó Be. 605. § (1) bekezdésére - helybenhagyta.

Budapest, 2024. szeptember hó 3. napján

dr. Magócsi István

dr. Kósa Zsuzsanna

dr. Fatalin Judit

a tanács elnöke
bíró

előadó bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 21.Bf.8487/2023/13. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 2.Bhar.97/2024/6. számú végzés folytán 2024. szeptember 3. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. szeptember 3.

dr. Magócsi István

a tanács elnöke